

TE MENNYIT NÓTTÉL A NYÁRON?
A SZIVÁRVÁNY 4 OLDALLAL ÉS SOK
JÁTÉKKAL GYARAPODOTT.

2006. SZEPTEMBER

Szivárvány

Én vagyok én,
te vagy te,
az én nevem
mondd meg te!

És ki vagy te?
Írd ide a nevedet,

s ha még nem tudsz írni,
rajzold le az óvodai jeledet.

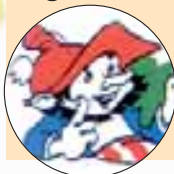
Egy, kettő, három, négy,
kicsi cipő, hová mégy?
– Kipp, kopp, kopogok,
óvodába ballagok.

Hipp, hopp, hajahopp,
erre van a hajahopp:
erre ki, erre be,
erre kanyarodjunk be!

Akár óvodába ballagsz, akár az iskola
kapuján kanyarodsz be,
egész tanévben elkísér, mesél neked,
játszik veled

és a **Szivárvány**

Mondóka

Egy üveg alma,
két üveg alma,
három üveg alma,
négy üveg alma,
öt üveg alma,
hatodikba befordult a
kis királyné lánya.

– Hová, hová, kis királyné lánya?
– Szórt szedegetni, szitát kötögetni.

- Minek az a szita?
- Lisztet szűrögetni.
- Minek az a liszt?
- Friss kenyeret sütni.
- Minek az a kenyér?
- Gyerekeknek adni.
- Minek az a gyerek?
- Iskolába járni.
- Minek az az iskola?
- Hogy ne legyen ostoba!

BAK SÁRA rajzai

VÁNDORMADÁR LENNÉK

Leültünk a nagy vackorfa alá. Anyám körülnézett, de inkább a fák teteje és az ég felé.

– Már készülődik a nyár – mondta.

– Hova készül? – kérdeztem.

– Megy a vándormadarak után. A nap még ígér neki mindent, hogy marassza, de az ősz a fülébe suttog már.

Csakugyan lebbent egy-egy gyenge fuvalom, amelyben mintha lett volna is valami suttogó nesz. Azt hallgattam zsenge fülekkel, miközben a fűzfára rárepült egy varjú. Nagy, száraz ágra szállt, melynek tövében mintha fészek üldögélt volna. Azt néztem, amikor anyám megszólalt ismét:

– A jövő héten már te is iskolába mész.

Abban a percben otthagytam szememmel a fészket és a varjút a száraz ágon, mert ilyen dolgot, hogy én iskolába megyek, életemben most hallottam először.

– Kell menni? – kérdeztem.

– Kötelező – mondta anyám.

Ismét a varjút néztem, amely nagy csőrét mindjárt-mindjárt odafente a száraz ághoz.

– A varjú nem vándormadár? – kérdeztem.

– Nem – felelte anyám.

– S miért nem?

Anyám elnevette magát.

– Azért, mert várja a disznóölést – mondta.

– Én inkább vándormadár lennék. Mert akkor ősszel elmennék, s más tavasszal jönnék vissza. Elmennék jó messzire, s legalább látnék sok világot.

– Azok sem járnak összevissza.

– Hát?

– Mindig ugyanegy helyre mennek, s tavasszal is a tavalyi helyükre jönnék vissza.

– Úgy tudják az utat?

– Úgy! – mondta anyám.

– Nohát, pedig nem járnak iskolába.

Tamási Áron

Bölcső és bagoly című regénye nyomán

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

BELLA ISTVÁN

Szeptember

Szeptember, szeptember,
elindul a kisember,
csudálgat: mennyi ákom-
bákom betű van a fákon.

Jó a fának – ezt sírja –
se tolla, se papírja,
levelét teleírja,
a szél a szagos radírja.

Olvasni is tud: lombja
az eget szótagolja.
S hogy számol: hatszor három
veréb csücsül az ágon.

Ha én egyszer fa lennék,
iskolába nem mennék,
az ég lenne az irkám,
mindennel teleírnám.

SZÁMOLD MEG,
hány veréb csücsül az ágon.

KERESD MEG,

milyen betűket rejtett el Tünde
néni a rajzban.

LÁSZLÓ NOÉMI
**Szeptemberi
vers**

Esik eső, süt a nap,
tekereg a szél,
volnék, ha lehetne most,
ázó falevél,

fönt, ahol a lomb remeg,
nem találna senki meg,
nem vinnének sehova,
tátoghatna üresen
óvoda és iskola!

Esik eső, süt a nap,
mézszínű az ég,
de jó volna, ha kicsit
tovább alhatnék,

fönt, ahol a szél suhan,
szállnék én is boldogan,

nem vinnének sehova,
tátoghatna üresen
óvoda és iskola!

TOMOS TÜNDE
rajzai

BENEDEK ELEK

MARCI BAJA

Vége felé jár már a meleg nyár. A gólyák búcsúzni kezdenek tőlünk, hogy a következő hideg időkre melegebb hazát keressenek.

Egy napon csak megszólal az iskola csengettyűje:

Gyerekek, gyerekek!

Iskolába jöjjetek!

Akár fiú, akár lány,

Várja őt a tudomány!

Elő veled, irka, tábla...

Gyertek hamar iskolába!

– Marcikám – mondják otthon –, gyere csak, vedd fel az ünneplő ruhádat!

– Hova megyünk – kérdi örömmel Marci –, talán bizony a templomba?

– Nem oda, az iskolába.

Jaj, megijedt Marci. Sohasem volt ő még az iskolában. Csak úgy kívülről nézegette, mint a macska az aranyhalat.

– Ne vigyen el, édesanyám!

– Miért ne vinnélek el? Csak nem akarsz úgy felnőni, mint a kisborjú? Lásd, ő egyebet sem tud mondani, csak azt, hogy: bó! bó!

– Hát akkor vigye el édesanyám az iskolába a kisborjút!

– De nem úgy van az, fiam. A borjúnak nem

kell tudni sem írni, sem olvasni, neked pedig még azt is kell tudnod, hogy mennyi kétszer kilenc.

Bizony szégyen, de úgy volt: Marci végigrítta az utcát, míg elérkezett az iskolába. Mikor pedig bevezette az anyja, úgy visított, mint a kismalac.

– Nini – mondotta a tanító úr –, talán megcsípett a szúnyog, Marci fiam? Vagy tán meg-rúgott a hangya? Mert az iskolától nem szokás ám félni. Itt van Pista is meg Jancsi is. Ott ülnek a padban. Nem sírnak, látod-e, inkább nevetnek. Kinevetnek, ha sírsz.

Marci felpislantott, és látta, hogy a pajtásai vidáman ülnek a padban, és nevetik őt. Erre aztán ő is abbahagyta a muzsikálást.

– Maradjon itt velem, édesanyám! – mondotta szepegeve.

Még talán az édesapját is szeretne volna maga mellé ültetni, meg a Bundás kutyát is. Szép is volna így ülni az iskolában.

Nagy nehezen be tudták édesgetni két pajtás közlé. Ott aztán meg is ült nagy félelemmel.

Isten tudja, mitől félt, talán ő maga sem tudta.

Hanem az bizonyos, hogy délben már büszkén ment haza, és azt mondta otthon:

– Édesanyám, már tudok is valamit.

– No, mit tudsz, Marci fiam?

– Azt – felelte Marci gondolkozva –, hogy kétszer kettő az hat!

SZÉKELY GÉZA rajzai

MAJTÉNYI ERIK

A SZAMÁR

Legénykedik egy szamár,
hogy ő iskolába jár,
s roppant büszkén rúgkapál.

Azt hiszi a kis csacsi,
hogy ő most már valaki.
Erősködik: – Hallgass ki!

Erősködik, s így kiált:
– Ismerem az I-t s az Á-t! –
S el is fújja az iá-t.

Mert ő ennyit tud csupán,
de ezt folyvást fújja ám,
reggel, délben, délután.

Hát az Ó, az Ú, az E?
Most épp nincs ideje,
de majd boldogul vele.

Szürke csacsi ment a réten,
– Á,
s utána sok göndör bárány,
– BÉ,
a juhász meg sípját fújta,
– CÉ,
így született a kis Á-BÉ-CÉ.

Szűcs Imre

FORRÓ ÁGNES rajza

Miből lesz a betű? Egyenes és görbe vonalból, hurokból, cik-cakkból. Ha velünk rajzolsz, szebbre sikerülnek majd betűid.

RAJZOLJ

kerítést: kösd össze a pontokat felülről lefelé, majd pontok nélkül folytasd ugyanúgy.

SÉTÁLJ

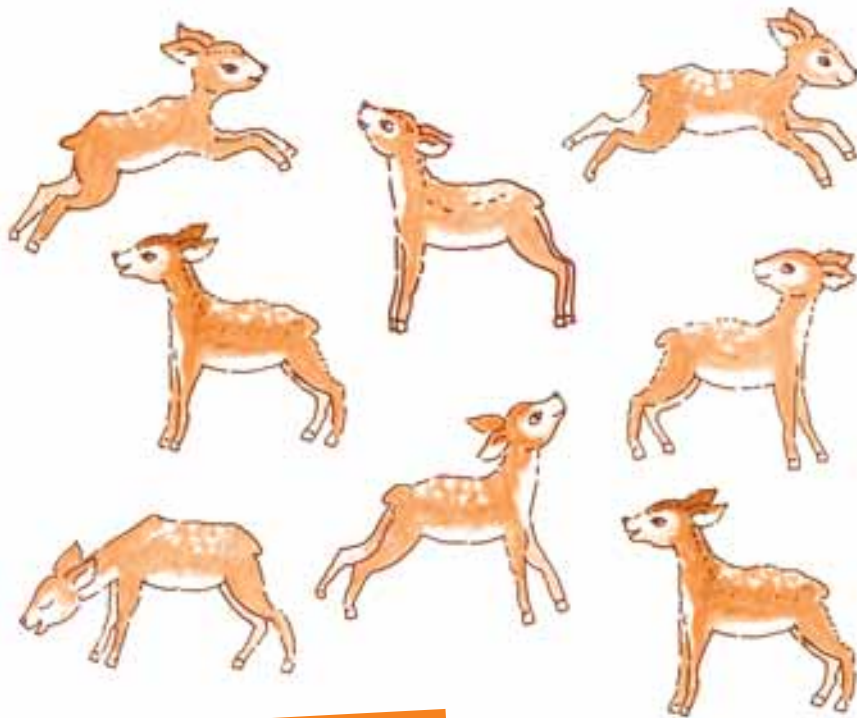
ceruzáddal végig a járda közepén a nyíl irányában. Ne emeld fel a ceruzádat csak a sor végén. Kicsit nehéz!

KERESD MEG

a két egyforma őzike.

SZÁMOLD MEG,

hány őzgida legel, hány figyel, hány szalad.

Vágd ki a túlsó lapot tőből, majd vagdossd ki belőle a sötét részeket. Tégy alá egy tiszta lapot. Készíts labdacstot: vattával kitömött gyolcs-batyut, mártsd festékbe, és nyomkodd rá a lyukas lapra. Egyetlen színnel is próbálhatod, vagy válthatod a színeket a rajz részletei szerint. A világos színekkel kezd.

Az az érdekes benne, hogy ezzel az egy sablonnal több folt-festményt készíthetsz.

Sötétes az erdő

A gyerekek körbe állnak, középen a komám-asszony, kívül a kérő. Az énekszóra a kérő elindul körbe, megáll, majd ezt kérdi: „Komám-asszony, kit adsz nékem, kivel hazamenjek?” A komám-asszony rámutat valakire, aki a kérőhöz csatlakozik. Mindig az utolsó kér társat. Addig folytatják a játékot, míg a kör el nem fogy.

1. Sö-té-tes az er-dő,
vi-rá-gos a me-ző,

Ko-mám-asz-szony, kit adsz né-kem,

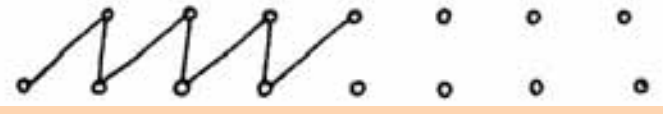
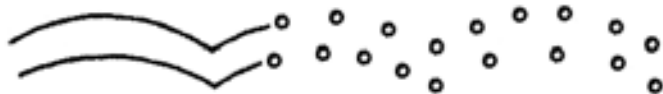

ki-vel ha-za-men-jek?

2. Szeretem én ezt is, kedvelem én ezt is,
Szép ő maga, szép ruhája, szép a két orcája.

KÖVESD

ceruzával a béka, a nyuszi, a szöcske útját.

A tanév végén és a szünet idején is kaptunk levelet bőséggel. Lássuk csak, kiktől: **Costin Blanka Júlia**, Szászrégen; **Gergely Roland**, Szentegyháza; **Borka Ákos**, Gyergyóki-lyénfalva; **Poștoacă Gyopár**, **Derzsi Kriszta**, Sepsiszentgyörgy; **Sallay Péter**, Szilágysomlyó; **Máxem Zalán**, Csíkszentdomokos; **Péter Róbert**, Felsőboldogfalva; **Olosz Brigitta**, Kovászna; **Bota Roland**, Mezősámsond; **Bodea Ingrid** és **Anita**, Nagyvárad; **Kiss Laura**, **Dacher Dániel**, Marosvásárhely; **Györgyillyés Boróka**, **Józsa Boglárka** és **Eszter**, Kökös; **Miklós Dóra**, **András Edit** és **Roland**, Lővéte; **Todutz Endre** és **Zsófia**, Mikháza; **Tekeres Barbara**, Parajd; **Bálint Brigitta**, Székelymuzsna; **Jakab Emőke**, Micske; **Hőgyes Andrea**, Teremiújfalu; **Ferencz Boglárka**, Torockó; **Ianoș Abigél**, Szatmárnémeti; **Kacsó Zsuzsanna**, Csíkszereda; **Miklós Előd**, Retteg; **Bartha Éva**, Maroskeresztúr; a **székelykeresztúri** Ugri-Bugri Napköziotthon; a

Mi ragyog legszebben a világhálón?

A Napsugár és a Szivárvány!

Látogasd meg színes és érdekes honlapunkat.

Nézelődj, tájékozódj, írd nekünk.

www.clicknet.ro/napsugar

rosvásárhelyi M. Viteazul Gimnázium II. D, a T. Vladimirescu Iskola I. B; a **székelyudvarhelyi** Benedek Elek Tanítóképző I. C; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. A; a **kovásznai** Orbán Balázs Iskola I. D; a **nagyvárad** G. Coșbuc Iskola I. B, a Szent László Gimnázium II. A; a **szatmárnémeti** Hám János Iskola II. osztálya; a **mezőpaniti** I. B; a **margittai** I. F; a **szilágysomlyói** II. A; a **jeddi** I. A; a **micskei** I.; a **csíkmenasági** I. osztály.

Csipikét többször is elhozta a hátán Vízirigó, hogy lediktálja válaszait Jutka néninek. A szerkesztő nénik nemcsak gyönyörködtek a sok szép rajzban, levélben, hanem válogattak is közülük bőven ebbe a Szivárványba és a következőkbe.

Szóllósi László, Zilah

SZÍNEZD KI

a rajzot!

FORRÓ ÁGNES rajza

Kedves gyerekek!

Tetszett a tavalyi hangszergyűjtő játék? Hát a meséskönyv és a le húzóskép, amit nyertetek? Ha igen, játsszatok velünk ebben az évben is.

Vágjátok ki a 19. oldal sarkán levő kis rajzot, és ragasszátok a gyűjtőlap egyes számú kockájába. Havonta új részlettel egészül ki a kép. Áprilisra együtt lesz az egész Csipike-lagzi.

Ekkor óvó néni vagy tanító néni mindenki gyűjtőlapját közös borítékban küldje el nekünk. Az ajándék most sem marad el. Vajon mi lesz?

**VÁLASZD
KI,**

melyik kis
részlet illik
bele a
színezőbe!

Név:

Óvoda / iskola:

Csoport / osztály:

Helység:

3

7

4

1

5

2

8

6

FODOR SÁNDOR
CSIPIKE

1. Tipetupa mosolyog

– Kedves Tipetupa – szólalt meg Csipike halkán, de ünnepélyesen –, ha akarod, ezentúl mindig lesz nyárivized.

– Hiszi a piszi – durcáskodott Tipetupa. – A nyáriforrás vize hideg. Nekem nyárivíz kell. Igazi.

– Máris hozom! – Csipike hanyatt-homlok rohanni kezdett az odú felé, ahonnan két fenyőkéreg-vödröt vett elő és uzsgyé, a Forrás irányában! Tudta ő már, hogy mit kell tennie. A forrásvizet szépen kiteszi a napra, és nyárivíz lesz belőle. Majd vályút is készít fenyőkéregből, azt úgy telehordja, hogy télire is legyen Tipetupának nyárivize.

Tipetupa lopva pillantott utána. És mosolygott. Nem lehet tudni, miért mosolygott, de jól állt neki, olyan szép lett tőle, hogy madár örömeiben új énekbe fogott az ágon.

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!**

KÁNYÁDI SÁNDOR

SZEPTEMBER

Fogyó mosolyú
délután;
sárguló alma
fönn a fán.

Borzongó lombok,
reszketeg,
útra készülő
levelek.

Hóharmat színű
kikerics;
hűvösödnek a
vizek is.

Ezüst szakállú
holdvilág;
szigorodnak az
éjszakák.

Gyapjasodik a
kicsi őz:
észre se vettük,
itt az ősz.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

– Hova futsz, te kicsi őz?
– Oda, ahol várnak,
ahol sárga falevél
búcsút int a nyárnak...

– És az hol van, merre van?
– Hát az éppen arra,
ahol most lép rá az ősz
az első avarra...

– S ha odaérsz, ott maradsz
őszki őzikének?
Leszel társa rozsdaszín
fűnek, falevélnék?

Zelk Zoltán

WEÖRES SÁNDOR – KODÁLY ZOLTÁN

1. Ki- csi őz, fuss i- de, a gye- p itt szép ü- de,
2. Gyere már, ő- zi- ke, a me- ző szé- li- re,

1. Ta-ka-ró vál-la-mon, a fe- lét rád a-dom.
2. Ve-lem itt el - le-szel, a va-dász nincs közel.

ZÁGONI BALÁZS

Tengerparti mese

Barniék nagyon korán keltek. Igaziból Barni nem is kelt fel, csak azt érezte, hogy fel-emelik, s valaki az ölében viszi kifelé. Résnyire nyitotta a szemét, látta, hogy Apa az, aki viszi, és be is teszi Áronék zöld kisbuszába, aztán rögtön vissza is aludt Anya ölében.

Először Brassóban ébredt fel. Látott villamost, trolibuszt, vonatot és hegyeket. Délután megérkeztek Konstancára, egy olyan városba, amely egészen a tenger partjára épült. De annyira, hogy még az utcán is lehetett látni egy nagy hajót: négy oszlopon állt egy utcasarkon. Aztán megérkeztek egy nagy sátorvárosba, amely csak autókból és sátrakból állt. Apáék és Áron szülei építettek egy szép sátorvárat, amelynek három fala volt: egyik a kisbusz oldala, a másik kettő pedig a két sátor. Most már nyugodtan jöhetett az ellenség...

Barniék sokat fürödtek, szaladtak a tarajos „hulmányok” elől (így nevezte Krisztina, Áron

testvére a hullámokat). Kis medúzákat és rákokat fogtak.

Reggel Áronnal nagy homokhegyet raktak, arra egy várat falakkal, bástyákkal, úttal és alagúttal. Kidíszítették kagylókkal, aztán bevonult a várba minden autó, autóbusz és marcológép, Barni macija és Krisztina babája is. Este aztán az egész csapat hazament a homokvárból a sátorvárba.

Másnap reggel a homokvárnak csak hült helyét találták. Vagy a „hulmányok” mosták el éjszaka, vagy egy rakoncátlan gyerek rugdos-

ta szét. A felnőttek bosszankodtak, de Barni és Áron nem. Újra nekiláttak, és egy még nagyobb és még szebb homokvárat építettek.

Barninak a legjobban az tetszett, amikor hajóval utaztak. Olyan messze kimentek a tengerre, hogy már alig lehetett látni a partot. A hullámok pedig Apánál is magasabbak voltak. Egy öreg, szakállas kapitány vezette, pont olyan, mint a rajzfilmekben, és volt egy kis inasa. A fedélzeten ő gyűjtötte össze a pénzt az utasoktól, ha partot értek, ő ugrott ki először, hogy a cölöphöz kösse a hajót, aztán elszaladt, és kiflit vásárolt a hajóskapitánynak.

Barni is nagyon szeretett volna ilyen inas lenni. Arra gondolt, hogy vesznek majd egy szép hajót. Apa lesz a hajóskapitány, Barni a hajósinas, Anya pedig a hajószakács, és egy csomó finomságot fog főzni Barninak, Apának és a vendégeknek. Barni majd összeszedi a fuvardíjat az utasoktól, de Árontól, Krisztinától meg a szüleitől és Ika mamától, Bé tától nem fog pénzt kérni. Ők mindig ingyen utazhatnak a hajón. Ha Apa elfárad, Barni

majd átveszi a kormánykereket, és irányítja a hajót, amíg Apa alszik egyet. És olyan meszsire elmennének, hogy egyáltalán nem látszana a part, sőt az egész földet megkerülnék, elhajóznának Amerikába és Ausztráliába, csak a hullámok ne legyenek olyan ijesztően nagyok. És ne felejtsenek magukkal vinni elegendő müzlit és édességet a hosszú útra.

Ugye, milyen hamar eltelt ez a nyár is? Lehet, Ti már unatkoztatok a végén, vártatok, hogy kezdődjék az iskola, de én egy percet se unatkoztam: kedves Feleségem, Típetupa mindig kitalált énnekem valami sürgős tennivalót. Hol áfonyát kellett szednem (aszalni), hol pedig súlyos gombákat hazacipelnem, amit aztán felváltunk egy óriásnagy bicskával (amelyet valaki kiránduláskor itt felejtett), és hagytuk száradni. A vakor begyűjtése még hátra van, de abban a munka oroszlánrészét Mackóék végzik, ők hoznak az Óriásnagy

Bükkfa odúja elé rengeteg vackort, de erre csak tova októberben kerül sor.

Sok tennivalóm között már nagyon vágyódtam utánatok, vártam, hogy olvashassam leveleiteket, hogy Vízirigó bevigyen Öreg Barátomhoz, akinek a postámat diktálom. Leveleitekre a választ már a Napsugárnál dolgozó Jutka néninek diktálom, mert Öreg Barátom igen fáradékony. Kérdeztem is tőle: ne diktáljam Jutka néninek a postámat is? Ám ő

Herédi Tamás, Kolozsvár

Györfi Noémi, Csíkménaság

azt válaszolta, hogy amíg futja az erejéből, inkább maga írja, mert ez öneki is nagy öröm. Hát jó, legyen úgy.

Nagy szeretettel köszönök az új tanévben. Örvendek minden kedves régi Barátomnak, de az újaknak is, akik először veszik kezükbe a Szivárványt, akiknek az első meséket-versikéket olvasza belőle édesanyjuk, nagymamájuk vagy nagyobb testvérük. Külön örömmel kö-

**Méhes Tamás,
Csíkszentmárton**

szöntöm azokat, akik idén iratkoztak be az iskola első osztályába, hogy tavaszra már ismerjék a betűket, sőt, levelet is ír hassanak nekem. Addig azonban diktálják le valakinek a nekem szánt levelet, hogy legyen amire

válaszolnom. Mert ha úgy érzitek, hogy már nincs szükségetek egy magamfajta törpillére – és nem írtok nekem – akkor én akár el is mehetek a lomhullással, és csak akkor kerülök megint elő, ha olvassátok a rólam írt könyveket, és leveleztek velem.

No, írjatok, hogy válaszolhassak. És tanuljatok nagy szorgalommal, nem úgy, mint barátom, Ku-

**Székely Leila,
Marosvásárhely**

**Udvarhelyi Eliza,
Tordaharaszton**

kucsi, aki egyáltalán nem szeret tanulni. De közben persze egy-egy kicsit játsszatok is.

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

Címlap: Nagy Ágnes, Torda; **Csizmadia Kinga**, Gyergyószentmiklós; **Hátlap:** BAK SÁRA, ZSIGMOND EMESE

E lapszám támogatói:

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVII. évfolyam, 297. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: napsugar@clicknet.ro Honlap: www.clicknet.ro/napsugar Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,5 lej**

Fejér Izabella, Torda

Ősz van! A vándormadarak már készülődnek Afrikába! De Gólya úr szerencsére még itt van. És ha megengedné, készítenék vele egy riportot.

– Kedves Gólya úr, ön mikor szokott elköltözni?

– Szeptember 8-án, Kisasszony napján.

– És mikor szokott visszamenni a hazájába?

– Tavasszal.

– Miért pont ön az emberek legkedveltebb madara?

– Mert amikor visszamegyek a hazámba, tudják az emberek, hogy itt a tavasz.

Balázs Orsolya, Páké

– Kedves Gólya úr, mára önnel végeztünk, tehát elmehet, de nézőink maradjanak velünk, mert néhány szót magam is szeretnék elmondani a vándormadarakról, akik a zord tél idejére a meleg déli tájakon találnak táplálékot. A fecske, a vadréce, a vadlúd, a gém, a kócsag, a daru, a lile, a bíbic, a szalonka, a sármány és a pinty is mind, mind vándormadár.

Hajdó Zsombor,
Kovácszna

Dánél Csaba,
Csíkmenaság

Szakács Imola, Sepsibükszád

Volt egyszer egy csigaanya és egy csigaapa. Volt egy kisfiuk. Egy reggel iskolába menet talált egy eperbokrot, megkívánta, és megette. Később beborult az ég, bebújt a házába és elaludt. Amire felébredt, már elment a nagyidő. Látott egy nagy gombát. Köszönt neki:

– Szervusz, gomba! Hát te mikor nőttél ilyen nagyra?

– Megetted az epremet, jött az eső, és én nagyra nőttem.

Szégyenkezve ment a csigavárba.

– Miért nem mentél iskolába? – korholták a szülei.

A csiga elmesélte a történeteket.

– Ez soha többet ne forduljon elő!
– kérték a szülei.

Itt a vége, fuss el véle, Meseország közepébe!

Laboncz Katóka, Nagyenyed

**Major Edina Izolda,
Zilah**

◀ **Kuki Andrea,
Szatmárnémeti**

▼ **Bartók Erika,
Kézdiszentlélek**

KEDVES CSIPIKE!

Két évig a Szivárvány sosem hiányzott a táskánkából. Az idéntől a Nap-sugárnak szeretnénk hűséges olvasói lenni, így most egy kicsit szomorúan válunk el tőled. Kívánunk neked és Típetupának további sikeres munkát.

**Az erdőfülei
harmadikosok**

Ősszel megyek iskolába. Valami nénik azt mondták, hogy el kell tennem minden játékomat, mert rám a tanulás vár. Édesanyám azt mondta, hogy ne féljek, mert az nem éppen így van.

**Orbán Csala,
Kolozsvár**

Nyitnike és Ficseri

A szécinke-pár idei fiókái közül Nyitnike volt a legélelmesebb. Ő nyitotta legnagyobbra a csőrét, ha cinkeapu hernyóval érkezett, vagy cinkeanyu énekét tanulták: Nyitni-kék, nyitni-kék! Szeptemberre ő lett a legfényesebb tollú, legszebben trillázó cinkelány. De a világról még nem sokat tudott.

– Hogy hívnak?
Meg ne szúrj a farkaddal!

– Ficseri vagyok. Vil-lás farkam nem szurkálásra, hanem egyensúlyozásra való.

– Milyen nagy a családod! És milyen zajos...

– Nemcsak a családom, egész népem gyülekezik. Te is izgatott lennél, ha négyezer kilométer állna előtted.

– Isten veled, Ficseri! Hová költöznek, anyukám?

– Afrikába. Ott forrón süt a nap, nálunk nagyon hideg lesz.

– Tarts ki, Ficseri. Azon a hajón megpihenünk, morzsát is lelünk.

– Anyuuu, fáradt vagyok! Bezzeg Nyitnike otthon most fordul a másik oldalára.

